

[Duetoft]

SF, hvis SF har en holdning, som jeg er enig i, og det har SF på nogle områder, lige så vel som hr. Ole Bernt Henriksen på en lang række områder og måske på flere har nogle holdninger, jeg er enig i. CD er kommet ud over børnestadiet, hvor vi vurderede sagerne alt efter, hvem vi skulle være i stue med.

I øvrigt vil jeg godt sige til hr. Ole Bernt Henriksen: Hvis regeringen nu ikke bare kom med alle de pæne ord og så sagde, at den i øvrigt ikke kunne være med til det, fordi den ikke kunne finde pengene, og i stedet ville være med i en forhandling om, hvordan vi finder pengene, skulle det nu nok kunne lade sig gøre – også på en måde, som hr. Ole Bernt Henriksen egentlig ikke vil være så ked af.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Regeringen vil formentlig selv takke for hr. Duetofts velvilje over for budgetansvarligheden, men jeg gør opmærksom på, at de penge altså skal hentes et eller andet sted, hvor det kommer til at gøre ondt. Der er ingen vej uden om.

Ingerlise Koefoed (SF):

Endnu en gang skal denne meget vigtige debat altså druknes i økonomiske overvejelser. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at det her drejer sig om knap 20 mio. kr. om året i 3 år – og hvis forslaget bliver trukket ud over en 4-5 år, drejer det sig altså om færre penge om året – på et statsbudget på, så vidt jeg husker, 228 mia. kr. Jeg synes, det er mange ord og også mange overflødige ord at spille på en sag af denne art.

Jeg synes også, det er en urimelig diskussion, der går på, hvem der skulle fortryde at arbejde sammen med hvem. Jeg vil da godt spørge kulturministeren og De Radikale, om de egentlig har fortrudt, at de arbejdede sammen med SF og Socialdemokraterne i sin tid om at forbedre musikloven, sådan at stigningerne på musikloven blev dem, som kulturministeren stod heroppe og syntes at være glad for – selv om det så blev brugt lidt i argumentation imod dette forslag. Jeg har aldrig fortrudt, at jeg har arbejdet sammen med politiske kolleger, uanset hvem det var. Jeg har aldrig fortrudt, at jeg er gået i samarbejde med nogen om en sag, som jeg syntes det var vigtigt at samarbejde om. Jeg synes, at den diskussion er uværdig for Folketinget.

Jeg vil selvfølgelig på forslagsstillernes vegne takke for tilslutningen fra Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti, og jeg vil i øvrigt takke alle de partier, der har udtalt positiv holdning til ideen om musikskoler.

Allerede da vi reviderede musikloven i 1982-83, var det vel, interesserede SF sig kolossalt meget for, hvordan det skulle gå med musikundervisningen og musikskolerne, og det har vi så prøvet at arbejde videre med siden. Selvfølgelig har vi fået hjælp udefra, og selvfølgelig takker vi de mennesker, der har hjulpet os ved at give os de oplysninger, vi har brug for, ved at komme og diskutere med os og ved at invitere os til konferencer. Lobbyvirksomhed er elsket i dette land, men jeg har ikke følt det som lobbyvirksomhed; jeg har følt det som hjælpsomhed og venlighed, støtte til at gøre noget, som jeg længe havde ønsket.

Det er også rigtigt, at vi har bedt Kulturministeriet om at hjælpe os med den tekniske udformning, og det har vi fået hjælp til – og det takker jeg for – ligesom vi i øvrigt plejer at få hjælp fra Kulturministeriet, når vi beder om hjælp til teknisk at udforme et af vores forslag.

Jeg skal prøve, om jeg kan svare på nogle af de ting, der er blevet sagt. Jeg vil godt starte med at sige, at jeg synes altså ikke, at pengene skal hentes fra Højlundfonden, for jeg synes, at vi nu skal lade den løbe; jeg synes, der er gode ideer i den. I øvrigt synes jeg, at enhver kulturminister skal have lov til at have ét specielt område, som han/hun gør noget særligt for, det manglede bare. Og så vil jeg da i samme forbindelse sige, at ministeren jo kunne finde pengene uden for budgettet til det kulturpolitiske idéprogram – som jeg i øvrigt støtter – så det kunne da også være, at han kunne finde pengene uden for budgettet til det her område.

Jeg forstod, at hr. Ole Bernt Henriksen ikke bryder sig meget om den slags forslag. Det er jo bare ærgerligt. Jeg synes også, at man skal se tingene ud fra et overordnet synspunkt, og jeg synes, at man skal have en kulturpolitik og et kulturpolitisk synspunkt, som man søger så vidt muligt at fremme igennem de politiske forslag, man fremsætter, og de forslag, man støtter. Og for os har musikskolerne og de muligheder, som børn og unge – og af og til også voksne og børn, unge og voksne sammen – kan få gennem musikskolerne, altså i mange år været et højt prioriteret område.